

නිර්මාණ Nirmana

ගොපථ ගමේ ජේසු උපන්නා

කන්ද උඩින් රැය එනවා
 තරු නිව් නිව් දැල්වෙනවා
 බෙන්ලෙනෙමේ ගොපථ ගමේ ජේසු උපන්නා
 සීත රැයක සිසිර සමේ
 පෙර පවුලක ජම්ම ගමේ
 බෙන්ලෙනෙමේ ගොපථ ගමේ ජේසු උපන්නා

තරුණ මවට තුරුළු වෙලා
 නයන අයා අවට බලා
 බෙන්ලෙනෙමේ ගොපථ ගමේ ජේසු උපන්නා
 ගොපථ නලා පිහිනු ඇසේ
 ගෙදර දොරේ එළිය දිසේ
 බෙන්ලෙනෙමේ ගොපථ ගමේ ජේසු උපන්නා

Would You Follow ?

How many would follow the star tonight
 If it shone past the Milky Way,
 Leave comfortable homes and follow it still,
 Over the hills and away.

How many would open their doors tonight
 For a weary and shabby pair ?
 Make room at hearths for a Stranger-Child,
 Though the Infant be wondrous fair ?

How many would give of their goods tonight,
 The best they possess and more,
 For their faith in a star and an angel choir
 And a King forevermore?

We censure the folk of a bygone time
 For indifference to Mary's plight.
 How many would do any better now?
 Would you follow the star tonight?

- Author Unknown

බැටළු රාශි තණ කමිනේ
 කඳු අතරේ සිටිනු පෙනේ
 බෙන්ලෙනෙමේ ගොපථගමේ ජේසු උපන්නා
 ගුවන රැයේ හිතවෙලා
 පොඩි බිළිඳා සීත වෙලා
 බෙන්ලෙනෙමේ ගොපථ ගමේ ජේසු උපන්නා

මගෙ නන්තල දුගියා බත් කන දාය
 මගෙ නන්තල වැරහැලි නැතිවන දාය
 මගෙ නන්තල මබෙ සීත සැනසෙන දාය
 මගෙ නන්තල පව පල්ලිය යන දාය

දිවංගත ගරු මරිසලින් ජයකොඩි පියතුමා

අගනා කාලය

වසන්තය පරිදි දස අත මල් පිපෙන
 පැමිණේ තුරුණු විය මවමින් මල් සිහින
 මංපෙත් මල්පියලි අතුරාගෙන නිබෙන
 සනසයි තරුණ පීච්ඡයේදී යන ගමන

අනාගත සිහින සිත ගිය තැන මැවෙනා
 සිහිනෙකි තුරුණු විය පීච්ඡයේදී ලැබෙනා
 ගිය විට තුරුණු විය ඒ සිහිනෙදී බිඳෙනා
 සැබෑ ලොවට පිවිසෙයි පීච්ඡ ගමනා

රසවත් වුව සිහින සභවාගත නොහැක
 සැබෑ දිවියේ නිරූප තැන් ඇත නොයෙක
 සැබෑවෙන් තැවීගිය යොවුන සිතක
 දුක් ගිනි නිව් යයි වයසට ගිය කලෙක

දකිමින් සැබෑ තතු එහි ඇති ලෙසින් පෙනී
 ඇත්ත ඇති පරිදි මැදහත් සිතින් දැනී
 දුරු වී සිත් තැවුල් දුක්ගිනි වෙමින් තුනී
 පැමිණේ මහළු විය නුවණින් උදන් ඇනී

ඇතුටත් ගිය නුවණ ඇදගනු බැරි දෙයකි
 සිහිනෙකි අනා කල ඇත්තකි කිව නොහැකි
 හැම මොහොතකම එහි ඇති සැටි දැකිය හැකි
 දිවි තතු කියා දෙන අගනා සිප් හලකි

පීච්ඡ ගෙවත්තයි පීච්ඡ ලැබෙන් නේ
 කාලය අගය පීච්ඡයෙහි තියෙන් නේ
 සංසාරේදීම නිවනත් මතු කෙරෙන් නේ
 සංසාරේම නිවන පවතින හෙයින් නේ

මහාලායාරී ටී. එස්. අබේවික්‍රම Harrow UK

ගලක් විය හදවත

දරුවන් අපේ ලෝකයේ රජ වෙලා ඇත
 ඒ හින්දා පීච්ඡවෙයි හතර අත
 නව අවුරුද්ද අත ලහටම ඇවිත් ඇත
 මැණිකෙයි මමයි මහගෙයි තනිවෙලා ඇත

අදවත් පුතන් ඒ දැයි මග බලා ගෙන
 ඉන්දැදි හෙළ කඳුළු බිඳ මුව තුළට පැන
 රුරා ගොසින් හද තිබු තැන නිදන් වන
 සුදු මුදු හදක් වෙනුවට කළු ගලක් කැන

දරුවන් සැප විඳිය ලෝකයේ දුකක් නැහැ
 මැණිකේ මා ලෙසයි මට තනියකුත් නැහැ
 උඩු යටිකුරු වුනත් ලොව ගානකුත් නැහැ
 කඳුළු වෙලා උණු වෙන්නට හදක් නැහැ

කුමාර විජේරත්න Hounslow Middx UK

සිංහල තේරවිලි කවි

මෙ තක සිතේ නැති වුත් කට්ටියක් නිදී
 එකෙක් රැගත් අනිකෙක් හිස ගලක මැදී
 ගොඩක් නපුරු තවකෙක් උපති එත නිදී
 යකෙක් නොවේ යකකුද මහු හට පරිදී

පිළිතුර :
 ති බුණු ම සවිය නොකියනු රළු බස් කපට
 ගරුකොට කියනු මැන ගරු කළ යුතු දැයට
 ඉ වු ම ට පිසීමට ඇ කටයුතු වලට
 සැ ම වි ට පිහිට වෙයි ගිනිපෙට්ටිය අපට

AT SIGIRIYA

A mortal fear of his sibling brother
 King Kasyapa (5th century A.D.)
 turned a massive rock
 Into both palace and fortress.

The 200 metre high Sinha-Giri (Lion Rock)
 Is there for all to climb.

To see it bathed in moonlight on Poya Day
 While an elephant trumpets in the forest
 Is dream come true!

◆ Denis Janz London NW8

අස්මිමානය

ලෙඩ්වී සිටින අප්පා හට පොවන් නට
 ලුණු කැඳ විකක්වත් නැහැ නොවැ හදන් නට
 වී පැදුරක් තිබේ පුතුගේ මිදුල පිට
 බොල් වී කරල් ආවේ ලෙඩ ඇඳ ලහට

කුඹුරේ හේන කමනේ වැඩ කළ දාට
 කවී සීපද තාලය කිව්වේ රැට
 ගෝන මුවන් සාවුන් රැළ එළ වන්ට
 හයි හත්තියක් නැත දැන්නම් නැගි වින්ට

කණ අස්සම ගස් ලියවා ගත් උන්ට
 තිබෙනා එකම දෙය තව බෙදලා දෙන්නට
 කැමතිද පුතුනි සතුටින් එය අර ගන්ට
 වැඩි පංගුව ගියේ කාටද දැන ගන්ට

ගොනුගෙ පිටට බැරි බර කර පට වන්ට
 උෟ අදිනවා හතිදාගෙන පණ යන්ට
 කැරකෙන වක්කරේ රෝදේ ගැල වෙන්ට
 නුඹයි පුනේ ඊළඟ කර ගොනු වෙන්ට

වසන්තා කුමාරි දසනායක මයිලවලා කිරිඳිවැල Sri Lanka

කිතු උපත

රැයේ සරදා කාසයේ
 දිලි දිලි නැග ආ
 තරුව මහ සලකුණු කියා
 රජුන් එහි වැඩියේ

දිලිඳු ගව හල තුළ එදා
 අසිරිමත් පුතණුන්
 ලොවට බිහිවී එම රැයේ
 නිදයි මව් ඇකයේ

සෙමින් ඇතුළට පිවිසෙමින්
 පුදා තුටු පඬුරුන්
 රජවරුන් කිඳෙනා බැතින්
 බිලිඳු පා නමිදිත්

එසේ ගරු බුහුමන් කළේ
 වෙසෙස් බිලිඳෙකුටයි
 ඒ බිලිඳු ලොකු මහත්වී
 ලොවට සෙත දෙන්නයි

සංඝමිත්තාවෝ!

දම්සෝ නිරිඳු යුද වැදී ඒ සම යේදී
 සටනින් බොහෝ පීච්ඡ වැනසුණු විටදී
 නිමවු මුත් සටන් සිත කලකිරීම යේදී
 එතුමෝ දම් විජය ගැන සිත් යොමන ලී

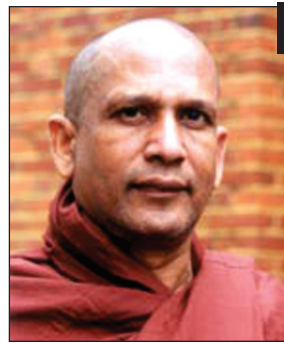
මොගලිපුත්ත තෙරුන් වෙත ගොස් බණ අසලා
 පැදී දහම් ඇස රජු මැනවින් සිතලා
 තම පුත් මිහිඳු සසුනට පුජා කරලා
 දියණිය සංඝමිත්තාවද මහණ කලා

සසමින් තෙරණියනි ඔබ ලක වැඩි හින්දා
 සිරිමා බෝ සම්ප්‍රදා ගෙන ඔබ ආ හන්දා
 මෙහි තිබු ගණ අඳුර ඉන් නැතිවුණු හන්දා
 නමිදිමු මෙ ඔබ බැතිගෙන් මුදුනත් රන්දා

මෙහෙණි සසුන මුල්වර මෙහි ඇති විය
 ලකවැසි කතට යහපත ඉන් පැමිණිය
 සිහිකර එබව මෙ උතුම් උදුචස් පෝය
 පින්බර අහස පුරහඳ පායා එය

◆ ක්‍රිමාන්ත විරමන් USA

◆ එස්. කාකානම්මේ London SE5

නිව් ගිය නැණු පහන

සිල් සුවඳ සිවු රය
 ඉන් ආවරණ දෙවු රය
 සහ විනය ඉවු රය
 හිමි වටා තිබු අපිස් පවු රය

සසුනඔර කර්දුන්
 තෙවලා දහම් සිරිදුන්
 බොදු මගට දිරි දුන්
 මවද බුදුවේ හිමිට කිරි දුන්

වැරදි මත නැති විය
 සදා ගතයුතු පැති විය
 යළි අඳුර ඇති විය
 ජාතියට තිබු එළිය නැති විය

වෙහෙස වින්දේ මය
 වැරදි මත බින්දේ මය
 ලොවම වැනදේ මය
 සම්ඳ ඔබ බුදු රජුන්ගේ මය

අවිදු ගති නැති කැරු
 අම්ල බෝසත් ගුණ දැරු
 සෝම හිමි අති ගරු
 සිහිවටනයකි ගරු

සසුන ඇති තුරු
 ගුණය යි
 සංග සෝබන විනය යි
 තිබුණ පෙර පිනය යි
 පාත්තරයයි
 සිවුරු දනය යි

සුජය ගංගොඩවිල කෝම හිමියන් අපවත්ව මේ මසට වසර 6 ක් පිරේ. මේ ඒ හිමියන් සිහිකිරීම පිණිසය.

ජන විජය දුක් විය
 මහජනතාව රොක් විය
 ඉතිහසට එක් විය
 මහිමි හෙළ විරු බුදු පුතෙක් විය

හිමි වගේ පින් වත්
 උතුමන්ට පුද සුන් ගත්
 අපවතද කම් නැත්
 තිබේ නිවනින් නිවෙන සම්පත්

◆ කවිපති - පාඨකඩ කුලතිලක Sri Lanka

සිතාවක වලප

මම ගෘහණියකම්
 අනුන්ගේ ගෙයක වසන
 කොයි වෙලේ මොනවා වේදැයි සිතන

මම බිරිඳකම්
 අනුන්ගේ සැමියෙකු සමග
 ඉඩ ලද විට පමණක් පවුල් කන

මට පුතෙක් ඇත
 ඒ සැමියාට සුජාත මුත්
 අවජාතකයයි නම් ලද

මම මිතුරියකම්
 මිතුරියකැයි කිසිවෙකුත් නොකියන
 එහෙත් ඔවුන්ගේ දුක අසන, සිත නිවන

මම බොළඳියකම්
 ඔහු හා අතිනත වෙලා
 නුවර සිරි නරඹන්නට සිතන

මම පතිනියකම්
 කිසිදා අන් හිමි සමග නොගියද
 වෙලොව යයි නම් ලද

සත්තකින්ම මම ගැහැණියකම්
 ඒ නිසාවෙන් අනෙක දුක් විඳින
 මම ගැහැණියකම්
 ඒ නිසාවෙන් විඳිය හැකි
 හැම සැපම ලැබුණම!

අභාවප්‍රාප්ත වෛද්‍ය වන්දිකා සිල්වා

සයුරක කඳුළු

නිරුත්තර සිහිනයක් අබියස
 මගේ හදවත හඩයි ඉකිබිඳ
 නොවැද හෙමිහිට ඔබේ හෙත් පර
 සනසවන්නේ කොහොම හදවත

තැනුදා මල් වියත් හැම තැන
 හිඳියයි හැමදාම මා ලහ
 බොදව ගිය මල් සිහින කවිකොට
 කියන්නම් දුක් ගිය සුළඟට
 පැතු පැතුමත් කඩා බිඳ ඔබ
 යන්න ගිය දින මතක්වෙයි මට
 වෙරළ සිප දහකරන රළ දැක
 සයුර හැඩුවා හොරෙන් ඉකිබිඳ

◆ සමන්තකා විජේසිංහ

වාසිට් ගිය පුතේ

අමතක කර පවුලේ ගින්න
 ගත් පඩිපත නුඹට දීලා
 වාසිටියට නුඹ යැව්වේ
 මැරවරයෙක් කරන්න නොව

කඩු කිනිසි දැලිපිනියා ගල් මුගුරු
 නොවෙයි පුනේ නුඹේ පැන
 විජලවයේ රාළ නොව
 නුඹ තවමත් සිසුවකිය

හෙට දිනට සින්න වෙයි
 ගෙයි ඔප්පුව මුදලාලිට
 කවදාද නුඹ එන්නේ
 අරගෙන ඔය උපාධිය

◆ ප්‍රියන්ති අබේනායක Paris 10 - France

මට නොපෙනෙන අඳුන

පාට යන්න මේ කුළක්ව තිල් අහස් ගැබෙන් එනා
 අඳුන කොයි දිසා ගියත් නැතේ බයක් නොඑයි කියා
 ලෝකයේම ඉන්න හොඳම පෙම්වතා ඔබයි කියා
 තාම දන්න නැද්ද කීවේ නැද්ද කවුරුවත් එසේ
 ඒ වුනාට කෝ ඉතින් හිනා කිසිත් මුවේ නැතේ

◆ මල්කාන්ති ගුණරත්න Sri Lanka